

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Czwartek dnia 31 Lipca v. s. 1819 roku.

Observacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dnia 30 godz. 3 z połu.	27 cal. 10, 6, lin.	+ 21, 5 stopn.	Wschodni	Pogoda
	— 30 godz. 10. wiecz.	27 — 10, 4, —	+ 16, 5 —	Wschodni	Pochmurne
	— 31 godz. 5 z rana	27 — 10 3,	+ 15, 000 —	Zachodni	Pochmurne

P R U S S Y.

(z gaz. *Zusch.*) Berlin, dnia 18 lipca. Od kilku dni wiele studentów, jedni pieszo, drudzy wozem, opuszczają Berlin. Ostatni mówią, że jadą do wód, do *Freienwalde*.

N I E M C Y

Ludwigsburg dnia 18 lipca. Na drugiej sessyi d. 15 b. m. przeczytano zatwierdzenie Królewskie wyboru Pana *Weishaar* (deputowanego ze *Stutgardu*) na wice-prezesa seymowego, poczem wezwany zaraz został od Xięcia prezesa do zajęcia miejsca swojego. — Adres podziękowania ułożony przez deputowanego *Uhland* do Króla, jednomyślnie przyjęto, a tak się zaczyna: „Dzień rozpoczęcia seymu jest dniem, w którym okryty chwałą z pola sławy do oyczyzny twojej wróciłeś. Niemniej zaszczytny jest i dzień dzisiejszy. Przystępując do tego związku, skutkiem którego ma być ustawa konstytucyyna, okazujesz W. K. Mość wysokie poważenie dla swego ludu, i owego ducha sprawiedliwości, który pierwszą jest cnotą panującego.“

Na trzeciej sessyi d. 16 naradzano się względem wyboru kommisarzów do ułożenia ustawy konstytucyynnej, i wydziału wspólnie z niemi działać mającego. P. *Kessler* i dwaj inni członkowie mieli w tej mierze mowy. *Kessler* był przeciwny pomienionemu wyborowi, który się jednak większością głosów utrzymał. Zaszło tylko pytanie: czyli rzeczeni kommisarze podług dawniejszego trybu wybrani być mają? Po kreskowaniu się, wypadło 51 głosami przeciw 47, azeby nie podług dawnego trybu, ale większością głosów wybrani byli.

Monachium dnia 17 lipca. Na sessyi izby deputowanych d. 14 b. m. miała być przyjęta do protokołu uchwała obu izb względem jawności sądownictwa. Prezes oparł się temu nie chcąc ściągnąć na siebie odpowiedzialności. Wice-prezes *Seufert* radził przyjąć uchwałę pierwszej izby, zastrzegającą przy jawności sądownictwa dotychczasowe wyłączne prawa szlachty. Wniosek ten przyjęto. Czytano potem odpowiedzi pierwszej izby, mianowicie o potrzebie zmniejszenia adwokatów i przypuszczenia ich do urzędowania. Między innymi przyjęty został projekt prawa względem równego rozkładu dawniejszych wojennych wydatków; podwyższenie jednakże opłaty od domów w ilości 50000 zł. odrzucono. Wszyscy

lokatorowie w rozkładach gminnych od wszelkich innych opłat uwolnieni zostali, należąc tylko będą do podatku na ubogich. — Uczyziono daley przełożenie względem zniesienia kar cielesnych w woysku, które, z powodu krótkości czasu dla obrad seymowych, ministrowi woyny odesłane zostało.

Nasessyi d. 15 szczególnie zdarzył się przypadek. Krawiec *Volkert* miał w sądzie przez lat 20 sprawę o 200,000 złotych, które mu testamentem zapisane były. Podał on był w tej mierze petycją do seymu; ale nie mogąc się doczekać odpowiedzi, przybył do *Monachium*. W czasie czytania różnych petycyy, i w chwili, kiedy prezes izby polecał jego sprawę ministrowi sprawiedliwości; będący na górnej galerii pomiędzy wielu innymi słuchaczami ów krawiec ogromnym głosem wymyślać począł na tego ministra. Nieprzyzwoitość ta ukaraną została, gdyż natychmiast straż woyskowa wyprowadziła go z izby seymowej.

Ukończył się naręście seym bawarski d. 16: prezes izby drugiej miał mowę, w której pożegnał deputowanych, i podziękował im za gorliwość w dopełnieniu obowiązków, i za ufanie, jakie okazali w wybraniu go na naczelnika obrad swoich. Przymówił się potem wiceprezes, i zakończył mowę wykrzyknieniem: *Niech żyje Maksymilian Józef!* W końcu P. *Hornthal* tak się odezwał: *Mości Panowie, z zaspokojeniem oddalamy się; abyśmy w równej jedności znowu się z sobą zobaczyli!*”

Karlsruhe dnia 18 lipca. Wczoray odbyły się w obecności całej W. Xięcia badenskiego rodziny, oraz Króla *Bawarskiego*, zareczyony margrabiego *Leopolda Badenckiego* z Xiężniczką *Zofiją Wilhelminą*, córką byłego Króla *Szwedzkiego Gustawa IV*. Zaślubiny odbędą się zapewne dnia 25 b. m.

Zjechał tu dnia 15 b. m. Xiążę *Wilhelm Pruski*, a wieczorem puscil się w dalszą podróż przez *Manheim*.

Na sessyi izby pierwszej dnia 8go b. m. przy roztrząsaniu wniosku względem przyrzeczenia postanowienia o urzędnikach krajowych, wniesiono następujące zapytania: 1) Czyli artykuł o przeniesieniu publicznego urzędnika ma być zmieniony? — Większością 54 przeciw 1 głosowi odrzucono: 2) Czyli powody przeniesienia mają być wyłączone? — Większością 42 przeciw 13 głosom odrzucono. 3) Czyli przeniesienie nastąpić może w przeciągu

pierwszych pięciu lat służby urzędnika?—Odrzucono większością 31 przeciw 4 głosom. 4) Czyli urzędnicy sądowi także w przeciągu pierwszych lat 5 służby mogą być przeniesieni? — Odrzucono większością 42 przeciw 13 głosom.

Na sessyi izby drugiey d. 14 złożone było ogólne zdanie sprawy względem budżetu, oraz projekta kommissy wzdługem etatów dworu, wojska i urzędników przeczytano. Rozprawy w tey ważney rzeczy rozpoczęły się d. 17. Uposażenia wielu członków domu panującego znacznie mają być zmniejszone; i tak np. owdowiała W. Xiężna, zamiast 150,000 złotych niemieckich, pobierać tylko będzie 100,000. Również i etat wojska z 1,700,000 zmniejszony będzie na 1,500,000 zł. — Królewic następcą tronu pruskiego był na tey sessyi.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 19 lipca. Król Niderlandzki powrócił z objazdki różnych miast królestwa swojego do zamku *Laeken* niedaleko miasta naszego: ale ma znowu jutro wyjechać na zwiedzenie miast *Tournai, Courtrai, Menin, Nieuport, Ostendy, Bruges* i *Gandawy*, a powróci przy końcu terażniejszego miesiąca.

Królewic następcą tronu naszego przybył z Najjaśniejszą małżonką swoją dnia 15go b. m. do *Spa*. Pełno tam jest cudzoziemców, a na dzień 25ty spodziewano się u wód tamtejszych kilkunastu rodziny francuzkich i angielskich.

Po wszystkich prowincjach królestwa Niderlandzkiego odbywają się wybory deputowanych do Izby drugiey Stanów powszechnych na miejsce tych, którym wyśść z nię przypadło.

Mianował Król Gubernatorem wojennym obu Flandryy jenerał-porucznika *Constant de Rebecque*, na miejsce jenerał porucznika *Matuszewicza* zmarłego w *Gandawie*.

D. 15 b. m. o 4 po południu, wybuchnął pożar w *Amsterdamie* w składzie torfu i drzewa, i tak gwałtownie się rozszerzył, iż pomimo rychłego ratunku, pochłonął jeszcze dom i trzy inne magazyny. Prócz tego, wiele domów uszkodził, i o północy jeszcze go ugasić nie można było.

D A N I J A.

Kapenhaga dnia 20 lipca. Donoszą z Islandyi, iż po łagodney zimie nastala przyjemna wiosna, lubo w kwietniu pokazało się mnóstwo płaskich kawałków lodu morskiego. Najstarsi ludzie w Islandyi nie pamiętają tak ciężkiego lodu, który dawniej zwykł był mieć podobieństwo do wież i skał. Lod ten stopniał w 14 dniach, i był bardzo pożytecznym dla mieszkańców, bo z nim przybyło mnóstwo psów morskich, których wiele palkami i podobnymi narzędziami na lodzie pozabijano.

W Ł O C H Y.

Zródło, które P. *Gimbemat* przy otworze *Wezuwiuszu* w listopadzie roku zeszłego, używając sposobu czyszczenia wyziewów wulkanicznych, dobyłż kazał, zwabia coraz więcej ciekawych osób. Gdy w święto Bożego Ciała włościanie odprawiali zwyczajną pielgrzymkę do domu pustelniczego na górze *Wezuwiuszu*, nie mało się zdziwili i uradowali, znalazłszy

tuż przy otworze jey źródło, które, znuzonych włożeniem na górę i upałem, pokrzepiło. Napili się tey wulkaniczney wody; a że niektórzy doznali debroczynnych jey skutków w żołądku i wnętrznościach; ztąd więc rozszedł się wkrótce odgłos o odkryciu *wody lekarskiej*. Teraz, jedni z ciekawości, drudzy dla zdrowia, ciągną tłumem przez wulkaniczną pustynią do wody wezuwiuszowej

List z *Korfu* pod d. 10 lipca donosi, iż jenerał *Maitland* popłynął ztamąd na fregacie *Ganymede* do *Ankony*, zkąd uda się do *Rzymu*, w celu zawarcia z Papieżem konkordatu dla katolików na wyspach Jońskich. Nieco pierwey wyznaczył Kommissyą do rozdawania odebranych od *Ali Baszy* 660,000 piastrow, pomiędzy mieszkańców, którzy się wynieśli z odstąpionego Turkom miasta *Parga*.

S Z W E C Y A.

Sztokholm dnia 16 lipca. Anglik nazwiskiem *Owen* robi tu nakształt statków parowych *wóz parowy*, w którym prędko i wygodnie jechać można.

A M E R Y K A P O Ł U D N I O W A.

Reprezentanci rzeczypospolitey wenezuelskiej wydali następujące

O s w i a d c z e n i e :

„Reprezentanci rzeczypospolitey wenezuelskiej zważywszy: 1) iż gdy rząd hiszpański podwaja usiłowania dla przywrócenia dawney władzy swojej nad ludami Ameryki południowej, które się stały wolnymi, samowładnymi i niepodległymi, uznali za potrzebę wynurzyć przed całym światem uczucia mieszkańców rzeczypospolitey wenezuelskiej; 2) Ze dwór madrycki nigdy nie myślił o szczerem pojednaniu się z ludem wenezuelskim; 3) Ze od początku wojny dwukrotnie Anglija podejmowała się pośrednictwa, i że je za każdym razem odrzucono; 4) Iż gdy Hiszpanija przemawiała o układach z nami, trzymała wtedy porty nasze w zamknięciu, wysyłała przeciw nam wojsko, i między nami knowała spiski przeciw naszym swobodom i istnieniu; 5) Iż w okoliczności, którey nigdy nie zapomnimy, po umowie uroczystej zawartey z Hiszpaniją, i dobrowolnem wszystkich naszych współrodaków rozbrojeniu, kilka tysięcy z pomiędzy nich porwano, i śmiercią ukarano, wbrew zaręczeniu przez agentów hiszpańskich imieniem ich Króla danemu; 6) Ze Hiszpanija tocząc z nami wytopięjącą wojnę, bez względu na wiek i płeć, stargała nazawsze wiążące nas niegdyś z nią węzły; 7) Ze sprawiedliwa nienawiść, jaką w nas srogie jey postępowanie wzbudziło, powiększała się w miarę okrucieństw, jakich przeciw nam nieprzestała wywierać; 8) Ze cała Ameryka południowa, a mianowicie Wenezuela, jest przeświadczona o niepodobieństwie, aby dwór madrycki zdołał swe na stałym lądzie naszym posiadłości odzyskać; 9) Iż wszystkie ludy tey części Ameryki bardzo dobrze znają teraz rozciągłość wszystkich swoich sposobów bronięcia się; 10) Ze mając już tę niepodległość, która jest prawem wszystkich narodom służącym, prawem, dla którego Hiszpanija, i tyle innych ludów, tak wielkie i bolesne ofiary w ostatnich czasach poniosły, byłoby czynem odrętwiałości i głupstwa, słuchać jeszcze warunków, jakieby nam Hiszpanija w celu powrócenia nas

pod swe panowanie podawać mogła; — Z powodu wszystkich tych pobudek reprezentanci rzeczypospolitey wenezuelskiej, tłumacze woli narodowej, wszystkim ludom na świecie oświadczają: 1) Iż na mocy wszystkich zasad prawa boskiego i ludzkiego, rzeczpospolita Wenezuelska stawszy się krajem samowładnym, wolnym i niepodległym, nazawsze odłączyła się od Hiszpanii; 2) Ze pretensye dworu madryckiego do naywyższego zwierzchnictwa nad Ameryką-południową nie gruntują się ani na prawie, ani na sprawiedliwości; iż żadne jakiegokolwiek mocarstwo nie może bez zgwałcenia, co jest między ludźmi nayświętszego, pokusić się o zwrócenie stałego ładu naszego pod panowanie hiszpańskie bez zezwolenia naszego; 3) iż ta rzeczpospolita nie starała się podać, i nigdy nie poda propozycyy, dążących do poddania się prawom Hiszpanii; — 4) Iż nigdy nie udawała się do wielkich mocarstw europeyskich o pogodzenie jey z dworem madryckim, — 5) Ze odtąd ani w czasie pokoju, ani podczas wojny żadnych z Hiszpanią nie będzie miała związków, i w nic z nią wchodzić nie będzie inaczey, tylko jako jey równa, i stosownie do przyjętych między niepodległymi narodami zwyczajów; — 6) Iż rzeczpospolita przyjmuje chętnie przyjacielskie wdanie się obcych mocarstw, mające za cel dobro ludzkości, to jest traktat pokoju i przyjaźni, przez któryby Hiszpanija uznała rzeczpospolitą wenezuelską za naród samowładny, wolny i niepodległy; — 7) Nakoniec, reprezentanci Wenezueli oświadczają, że od dnia 9go kwietnia 1810 roku toczone przez tę rzeczpospolitą wojny nie miały innego celu, tylko praw jey obronę, i że gdy majątki i krew wielu jey mieszkańców poświęcone były dla odzyskania i utrzymania niepodległości, lud wenezuelski postanowił zagrzebać się raczey w gruzach oyczyzny, niż poddać się znowu Hiszpanii, chociażby nawet wszystkie tego świata mocarstwa związały się dla zmuszenia jey do przyjęcia dawnego jarzma.”

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Filadelfia dnia 19 czerwca. Rozchodzi się pogłoska, iż mieszkańcy wyspy *Cuba* chcą wysłać trzech kommissarzy do *Madrytu*, z ofiarowaniem Królowi Hiszpańskiemu znaczney summy pieniężney, za uznanie ich niepodległości.

Zakładają w *Wirginii* nowy uniwersytet, pod sterem PP. *Jefferson* i *Madison*, byłych prezydentów Zjednoczonych Stanów północney Ameryki.

PERSYA.

(z gaz. *Zusch.*) Rok 1817 był i dla Persyi rokiem głodu. Ubózsze zatém klasy wynurzały żale swe z otwartością. Anglik *Johnson*, który się właśnie naówczas w *Teheran* znajdował, przywodzi tego nader uderzający przykład. Szach przejeżdżał konno przez bazy; tam stanął przed nim jeden z kupujących skórami i mówił do niego temi słowy: „Ty nie wiesz o cierpieniach ubogich ludzi, albo nie o tém wiedzieć nie chcesz. Wczasy tym, kiedy z dworzanami swymi zatapiasz się w zbytku, my nie mamy kęsa chleba. Gdy zboże nadejdzie, zakupują go czarni i lichwiarzem, tak że cena jego stokroć się podwyższa.

W imie Boga wysłuchay naszego wołania i dopomóż nam!” — Szach dał krótką odpowiedź i oddalił się, atoli ubogi handlarz mówił dalej: „Niechże Bóg przyprowadzi Rosyan do kraju, a wtedy będzie pomoc ubogim!” — Syn Szacha, który był gubernatorem *Teheranu*, słyszał to, ale nic na to nie zważał. Słowem: ubogim pozwolono skarżyć się, łajać i mrzeć z głodu, a lichwiarze obdzierali tak jak dawniey.

WILNO.

W tych dniach przybyła do *Wilna* Pani *Borgondio*, śpiewaczka włoska, a jak krąży wiadomość, będziemy mieli ukontentowanie słyszeć ją śpiewającą następney soboty. W Nrze 62 gazety *Warszawskiej* z d. 5 sierpnia czytamy o niey, co następuje: „Pani *Gentile Borgondio*, sławna śpiewaczka Włoska *kontr-alto*, dała się słyszeć w *Warszawie* w krótkim przeciągu czasu w czterech koncertach, z których trzy złożone były ze scen wyjętych z naylepszych oper, i w których ukazała się w stosownym ubiorze. Pomimo pory roku niesprzyjającey podobnym zabawom, i pomimo znaczney podwyższenia ceny mieysc, Publiczność licznie, zawsze zbierała się, i świetne oklaski, które dawano tey śpiewaczce, usprawiedliwiały nietylko wielką sławę, która ją w tey stolicy poprzedziła, ale nadto dowiedły, iż we wszystkich względach przewyższyła oczekiwanie powszechnie. Głos mający dzwienność nayprzyjemniejszą, pełny mocy, świeży, czysty, rozciągly, giętki, do wszystkich inflexyy i modulacyy zdolny; wymowa jasna, wyraźna, i wdzięczna, wyraz pełen duszy, gust pewny, metoda rozsądna, zastosowana do wielkiego jey talentu, łączącego powab tegoczesny do surowości niezmiennych prawideł dawney szkoły; te są, w krótkości mówiąc, zalety równie rzadkie jak drogie, które od rozpoczęcia przez nią zawodu, jaki z taką chwałą przebiega, postawiły ją obok małej liczby tych, których talenta naywyżey są teraz w Europie cenione, i ośmielamy się twierdzić, iż w trudney sztuce wzruszania serc i przelewania w nie kolejno uczuć naybardziej sobie przeciwnych, wyższość Pani *Borgondio* jest niezaprzeczona. Gra jey oprócz tego jest szlachetną w rodzaju poważnym, łatwą i wesołą w rodzaju komicznym, lecz zawsze prostą i naturalną. Postać jey jest interesująca i teatralna, fizognomija jey przejmująca łatwo wszystkie charaktery, zgadza się doskonale przez prawdę, którą przez nią objawia, z uczuciami duszy, które śpiewem wyraża. Dzienniki *Wiedeńskie* pełne są pochwał tey wyborney śpiewaczki, która przez trzy lata ciągle zachwycała tę stolicę. Mówią też tam powszechnie: *Catalani la Regina*, *Borgondio la Divina*. Z żalem wszystkich miłośników muzyki, Pani *Borgondio*, odbywająca zawsze swe podróże w towarzystwie swego pierwszego nauczyciela Pana *Costa*, wyjeżdża wkrótce z *Warszawy* do *Petersburga*, zkąd udać się myśli do *Paryża*, gdzie, według tamecznych dzienników, oczekiwana jest, aby otrzymała jeszcze oklaski tych nowych *Aten*, zwykłego siedliska sztuk pięknych i gustu.”

O g ł o s z e n i a.

1 Wskutek Dekretu Remissyynego Litt. Wileńskiego Głł. Sądu 2go Departamentu w roku przeszłym 1818 mca 8bra 21. dnia nastalego, dla usatyfakcyonowania wierzcycieli zeszłego z tego świata Mikolaia Kościalkowskiego Marszałka Powiatu Wilkomir. i kawalera Orderow, oraz rozpoznania stosunkow pretensyi przez żonę jego JW. Franciszkę z Weysenhofow Kościalkowskę Marszałkową do massy ogólnego funduszu regulowanych niemniej uczynienia Definicji względnie ewikcyow za dlugi antecessorskie, czy te na majątku Szelskany lub też Zosnicy w possessyi W. Aloizego Kościalkowskiego Sędziego Grań. Wilkomir. brata niezującego Marszałka mają bydź opierane, Sąd Ziemski Powiatu Wilkomir. wyznaczony będąc, w pierwszokrotnym przypadnieniu tej Sprawy z aktoriatu W. Franciszka i Michala Turow podstolicow Brasławskich wyrokiem swym Akdesorynym na dniu 21. ominionego mca iunii idącego dopiero 1819 roku stosownie do przeznaczeń powyżey wzmienionego Sądu Głł. Remissyynego Dekretu, na stronach w tę sprawę wchodzących, ogólnie Kopia z spraw i Komportacyą oraz szczegółowie na kim zrzeczy wypadła, takż komportacyą przeznaczył, i dalsze pierwszokrotnemu przypadnieniu sprawy właściwe stopnie zadeterminowawszy, następną oczewistą rozprawę, bez dalszych odkładow i dyllacyow w przyszley kadencyi S. Michalskiej teraz idącego roku zakreslił i o takowym przeznaczeniu Sąd Głł. Wileński 2go Departamentu raportem zawiadomil, żeby więc kredytorowie zeszłego Mikolaia Kościalkowskiego Marszałka na czas powyżey zadeterminowany z dowodami swych pretensyow sami przez się lub umocowanymi w Sądzie niniejszym sub amissione causae stawili się, wzywa, i na ten cel niniejszą awizacyą po trzykrotnie przy gazetach kuryera Litt. umieścić postanawia Działo się w mieście Powiatowym Wilkomierzu R. 1819. mca julia 7. dnia.

Michał Rouba Sędzia Ziem. Piotr Chorzowski Sędzia Ziem. Wileń. Anioł Kniaz Zagiell. pisarz Ziem. Wileń.

Regent Jan Jachimowicz.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

3. Od Rządu gubernialnego Mińskiego ogłasza się: Ukazem Rządzącego Senatu, z dnia 19. iunii 1816 roku za Nrem 220 przepisano: dla wynagrodzenia odstawnego Majora Jasińskiego, za zabrany u niego majątek i pieniądze, przez Szambelana Antoniego Zahorskiego, postąpić stosownie do wyroku tuteyszego Głłgo Sądu 1go departamentu, i przytém od Szambelana Zahorskiego, za nieprzyzwolity odzew od decyzji Sądu Głłgo, postanowione Ukazem dnia 14. januaryi 1802 roku za niewłaściwą apelacyą, uzyskać sztrafne pieniądze, od takiej summy, na jaką Jasiński wykonał przysięgę, i odesłać je do powiatowego kasznacza wystwa. Wskutek czego, na zapotrzebowanie tuteyszego Głłgo Sądu 1go departamentu, w rzeczoney sprawie jego decyzji, z tuteyszego gubernialnego Rządu zalecono było, dnia 19. augusta i dnia 8. decembra 1816 roku, Dziesieńskiemu powiatowemu i Wileńskiemu Ziem. Sądow: pierwszemu o przyprowadzenie wła-

ściwym porządkiem Jasińskiego do przysięgi; ostatniemu, iżby za otrzymaniem od powiatowego Sądu uwiadomienia, o wykonaney przez Jasińskiego przysiędze, natychmiast przysądził do wypełnienia wyroku, Rządzącego Senatu i Głłgo Sądu 1go departamentu. Takowe zalecenia nie wykonane: naprzód, jak wspomniony powiatowy Sąd doniósł dla niejawnienia się Jasińskiego do tego Sądu, końcem wykonania naznaczoney przysięgi, a potém, iż Jasiński objawił w Sądzie pretensye, wedle rejestrow znajdujących się przy sprawie w głównym Sądzie 1go departamentu, a zatém gubernialny Rząd zapotrzebowawszy z departamentu takowych rejestrow, i zrobiwszy decyzją na jaką summę Major Jasiński, wykonać powinien przysięgę, zalecił Dziesień. Ziem. Sądowi, dnia 14. apryla 1817 i dnia 3. septembra 1818 roku, z naznaczeniem ostatni raz kary na członkow wspomnionego Sądu, teraz zaś wspomniony Sąd donosząc Rządowi, iż Major Jasiński, w Dziesień. powiecie nieznamyduje się, i gdzieby przebywał, Sądowi nie wiadomo, a zatém i nie może Sąd wezwać Jasińskiego, dla przyprowadzenia do naznaczoney przysięgi; prosi uczynić opublikowanie względem stawienia się rzeczoney Jasińskiego do Sądu. A zatém teraz z gubernialnego, o wyszukaniu odstawnego Majora Jasińskiego, i jeśli gdzie okaże się, o objawieniu jemu z wzięciem rewersu, ażeby on dla wykonania naznaczoney, od Rządzącego Senatu i Sądu Głłgo 1go departamentu, przysięgi, przybywał niezwłocznie do Sądu Ziem. Ptu Dziesień. Postano komunikacye do wszystkich gubernialnych i obwodowych Rządow, i dalszych Rządowych miaysc; a w tuteyszey Gubernii, mieskim i Ziem. policyom zalecono Ukazami, żądając od pierwszych uwiadomienia, a od ostatnich nayrychleyszego doniesienia. Dnia 7. julii 1819 roku.

Zgodno: Sekretarz Arcimowicz.

2 Niżey piszący się właściciel dwóch domow jednego na Zarzeczcu pod Nrem 573cim, drugiego na ulicy safianickiey pod N. 529 w mieście Wilnie sytuowanych, długami nieobciążonych, postanowił one domy za umiarkowaną cenę wyprzedawać, mający ochotę nabycia niech się zgłosi do mnie na Zarzeczcu pod N. 573 mieszkającego. 1819 julii 28 dnia.
Józef Giedroyć Kom. Ptu Wileń.

3. Od Rządu gubernialnego Litewsko-Grodzieńskiego ogłasza się niniejszem: iż na wystawienie w miastach: Brześciu i Wolkowsku, prowiantskich magazynow, odbywać się będą targi, w pomienionych miastach, w obecności tamecznych powiatowych Marszałkow, Horodniczego, Ziemskiego Sprawnika i powiatowego Strapczego, i przytomności członkow ze strony woyskowej i prowiantskiej; życzący wziąć na siebie wystawienia takowych magazynow, zechcą przybydź dla targow, na terminy: pierwszy dnia 31. julii, drugi 4. a trzeci 8. mca augusta, do wyżey wspomnionych miast; a dla przetargow: dnia 20. tegoż mca augusta, do grodzieńskiej Skarbowey Izby. Julii 26. dnia 1819 roku. Protokulista Tytułarny Sowiećnik, Dobrowolski.